

prima instanță: V. Criucicova
instanța de apel: N. Budăi, N. Craiu, A. Nogai

dosarul nr. 2ra -1297/13

DECIZIE

2 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență
Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Răducanu
Nicolae Gordilă

Examinând recursul declarat de către reprezentantul Raisei Mogîldea, Aureliu Oncea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Mogîldea împotriva Elizavetei Cazacu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și repararea prejudiciului material și moral ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Raisa Mogîldea și a fost menținută hotărârea judecătorească Călărași din 26 martie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 7 februarie 2011 Raisa Mogîldea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elizavetei Cazacu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și repararea prejudiciului material și moral .

În motivarea acțiunii reclamanta Raisa Mogîldea a indicat că, la 14 ianuarie 2008 a cumpărat de la Vasiliu Pruteanu, un lot de teren cu suprafața de 0, 25 ha, număr cadastral 2534113211, situat în extravilanul din satul Pitușca, raionul Călărași.

La 17 noiembrie 2009, reclamanta a mai cumpărat un lot de teren cu suprafața de 0, 2499, număr cadastral 2534113212, de la Ulian Batco, situat în aceeași localitate.

Contractele de vânzare-cumpărare încheiate între părțile respective au fost înregistrate la OCT Călărași.

Indică reclamanta Raisa Mogîldea că, pârâta Elizaveta Cazacu, a ocupat ilegal 0,24 ha, pe care îl prelucrează și din care strânge roada.

Reclamanta Raisa Mogîldea consideră că, pârâta neîntemeiat ignoră preîntâmpinarea de a nu se mai folosi de lotul de teren în litigiu și din care considerente îi creează obstacole în folosirea dreptului ei de proprietate asupra terenului respectiv și astfel îi aduce prejudiciu.

Consideră reclamanta Raisa Mogîldea că, reieșind din concluzia șefului Direcției Agricultură și Alimentație din Călărași număr 01 din 19 ianuarie 2011 reclamanta ar fi putut să obțină un venit de 450 lei pe anul 2010, fapt care nu a fost realizat, pe motiv că pârâta i-a creat obstacole în obținerea acestuia.

Cere reclamanta Raisa Mogîldea înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate, repararea prejudiciului material în calitate de venit ratat suma de 1 560 lei, repararea prejudiciului moral suma în mărime de 1 000 lei, cheltuielile de judecată suma de 250 lei și taxa de stat suma de 350 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 26 martie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Raisa Mogîldea și a fost menținută hotărârea judecătorei Călărași din 26 martie 2012.

La 18 decembrie 2012, reprezentantul recurente Raisa Mogîldea, Aureliu Oncea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta Raisa Mogîldea, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și cu hotărârea primei instanțe, deoarece le consideră nefondate și ilegale, fiind emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La fel recurenta Raisa Mogîldea, în motivarea recursului a indicat că la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că ultima ar fi prezentat o decizie similară cu privire la același obiect, cu aceleași părți și pe aceleași temeuri, în care Curtea de Apel, la 3 aprilie 2012 ar fi emis o decizie diferită.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 24 aprilie 2013 a considerat recursul admisibil și l-a transmis spre examinarea recursului în fondului.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători poate decide invitarea unor participanți sau reprezentanți ai acestora pentru a se pronunța asupra problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art.434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Prin urmare, recurenta a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

La 29 martie 2013 Elizaveta Cazacu a depus referință în care a cerut respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, verificând argumentele Raisei Mogîldea invocate în cererea de recurs în baza materialelor dosarului și a referinței depusă de către Elizaveta Cazacu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță din următoarele motive.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanță de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele pricinii civile în cauză rezultă că, la 14 ianuarie 2008 recurenta, Elizaveta Cazacu a cumpărat de la Vasiliu Pruteanu, un lot de teren cu suprafața de 0, 25 ha, număr cadastral 2534113211, situat în extravilanul din satul Pitușca, raionul Călărași.

Ulterior, la 17 noiembrie 2009, recurenta a mai cumpărat un lot de teren cu suprafața de 0, 2499, număr cadastral 2534113212, de la Ulian Batco, situat în aceeași localitate.

Contractele de vânzare-cumpărare încheiate între părțile respective au fost înregistrate la OCT Călărași.

Din considerentele că intimata ilegal îi creează obstacole în folosirea dreptului de proprietate asupra lotului de teren ce îi aparține cu drept de proprietate și din care cauză recurenta nu poate obține venitul cuvenit, a fost în situația de a depune cerere de chemare în judecată împotriva intimatei, prin care a cerut înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate, repararea prejudiciului material în calitatea de venit ratat suma de 1 560 lei, repararea prejudiciului moral suma în mărime de 1 000 lei, cheltuielile de judecată suma de 250 lei și taxa de stat suma de 350 lei.

Prima instanță a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că prima instanță a încălcat normele de drept procedural și a emis o hotărâre contradictorie.

În conformitate cu art.239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Raisa Mogîldea, a găsit necesar de a-l respinge și de a menține hotărârea primei instanțe, considerând că primainstanța corect a reținut ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către recurentă.

Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. În conformitate cu art. 241 al. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste

circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, în conformitate cu art. 373 al. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze că la materialele dosarului la paginile 97-98, este anexată o decizie a Curții de Apel Chișinău din 3 aprilie 2012, în care parte este recurenta și care indică același obiect și aceleași temeiuri, dar a dat o soluție diferită.

Astfel, suntem în situația de a avea două hotărâri contradictorii pe același caz.

La judecarea pricinii civile în cauză, instanța de apel nu a ținut cont de acest fapt și din care considerente indică că, această decizie constituie temei de admitere a recursului de casare a deciziei instanței de apel și de trimitere a pricinii la rejudecare în instanța de apel întru verificarea temeiniciei acestui fapt.

Instanța de recurs indică că, instanța de apel, contrar prevederilor legale menționate, nu s-a pronunțat și nu a combătut nici într-un mod argumente indicate reieșind din probele din dosar.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina cu încălcarea normelor de drept material și procedural, iar aceste erori nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către reprezentantul Răisei Mogîldea, Aureliu Oncea, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către reprezentantul Răisei Mogîldea, Aureliu Oncea.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Mogîldea împotriva Elizavetei Cazacu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și repararea prejudiciului material și moral, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu

Nicolae Gordilă